

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/6078.**

Benyújtás dátuma: **2019-05-09 11:43**

Parlex azonosító: **AIPIEF640001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Csárdi Antal (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az interpelláció címe: **"Felfüggeszti-e a kormány a végrehajtásokat és kilakoltatásokat, s hoz-e törvényt a devizahitelek újraszámolásáról?"**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

„Őszintén sajnáljuk, hogy a tájékoztatáson túl nem lehettünk a segítségükre. Helyzetüket átérezve, ezúton kívánunk Önöknek Miniszterelnök úr nevében kitartást és további minden jót!”

Ezzel fejezi be levelét egy kétségbeesett, kilakoltatás előtt álló anyának.

Cinikus és vérforraló kívánság. Ugyanis kinek másnak lenne lehetősége változtatni a jogszabályokon, és ezzel megvédeni az arra rászoruló családokat, mint a Kormánynak és a Miniszterelnöknek?

Fazekas-Simon Krisztina Zsámbokon él 9 gyermekével. Az április 30-án lejárt kilakoltatási moratórium után most utcára fogják tenni, legtöbb gyermekét elveszi a gyámügy – a volt férje miatt ráhagyott adósság miatt.

A házukra már licitálnak, 7,5 millió forintért fogják megvenni a dupláját, 15 milliót érő házat. Így esélyük sincs valaha is kikászálódni a 20 millióra nőtt hiteltartozásból.

A Fidesz kormányzása alatt tehát teljesen „normális”, hogy egy sokgyermekes családot hagynak az utcára kerülni, szétverni, és a bankok és az ingatlanspekulánsok által kisémmizni: a Kormány nem tesz semmit, nem alkot jogszabályt a családok megvédésére.

A kilakoltatások jelentős része devizaadósságból következik. A devizahitelek rendezésével márpedig a Kormány még adós. Ugyanis az Európai Bíróság az elmúlt fél évben két döntést is hozott, ami egyértelműen megmutatja, hogy a magyar kormány hibásan, az európai uniós joggal ellentétesen kísérelte „megoldani” a devizahitel-problémát. A kormány döntései – a 2015-ös

törvények – a bankok érdekeit képviselték, és csak az adósok kisebbik részének biztosítottak lehetőséget elfogadható módon kiszállni a devizahitel-problémából. Az ez év márciusi, és a 2018. szeptemberi európai bírósági döntések eredményeképpen a magyar kormánynak, és a törvényhozásnak kötelezettsége, hogy haladéktalanul hozzon olyan döntést az ügyben, amely megfelel az európai jognak, a társadalmi igazságosságnak, és érdemi segítséget nyújt a devizahitel-csapdába került adósok számára.

A két bírósági döntés lényege röviden, hogy egyrészt a kockázatoknak – beleértve az árfolyamkockázatot – világosan, az adós számára érthető módon, annak a törlesztő-részletekre - ezen keresztül a hitelfelvevő egzisztenciális helyzetére - gyakorolt lehetséges hatásával együtt, szerepelnie kell a szerződésben, nem elég nyelvtanilag megfogalmazni az árfolyamkockázat létezését. Másrészt a magyar jogszabályok nem tehetik lehetetlenné a tisztességtelen szerződések bíróság általi semmissé nyilvánítását.

Minthogy az Európai Bíróság döntései csak peres úton kényszeríthetőek ki, és jól látható, hogy a devizaadósok jelentős része sem egzisztenciálisan, sem lelkiileg nem elég erős ahhoz, hogy elindítson egy, akár 10 évig húzódó peres eljárást, valamint vélhetően a bíróság sem lenne képes egy olyan helyzet kezelésére ahol adott esetben, több mint egymillió hitelkárosult indítana jogi eljárást a pénzügyintézetével szemben, - a jogalkotás eszközein keresztül kell kikényszeríteni minden devizahitel újraszámolását! Azokét is, akik minden lelki, és anyagi erőforrásukat mozgósították a kifizetés érdekében, és azokét is, akik nem tudták fizetni a megemelkedett törlesztő-részleteket. A kormány és a törvényhozás elsőrendű feladata, hogy amíg nem történik meg az új törvény szerinti elszámolás, addig függeszték fel a devizahiteles végrehajtásokat és a kilakoltatásokat.

Mindezek alapján kérdezem Miniszterelnök úrtól:

Hajlandó-e a Kormány azonnal felfüggeszteni végrehajtásokat és kilakoltatásokat? Ha nem, miért nem?

Hajlandó-e a végrehajtási és kilakoltatási moratóriumot legalább addig fenntartani, amíg az Európai Bíróság ítéleteiből fakadó kötelezettségeinek eleget nem tett? Ha nem, miért nem?

És hajlandó-e törvényt alkotni a devizaadósságok újraszámolásáról, hogy az igazságtalanul és gyilkos módon a kockázatokat teljes egészében az adósra hárító bankok vállalják a terhek egy részét? Ha nem, miért nem?

Várom válaszát.

Csárdi Antal

országgyűlési képviselő

Budapest, 2019. május 9.